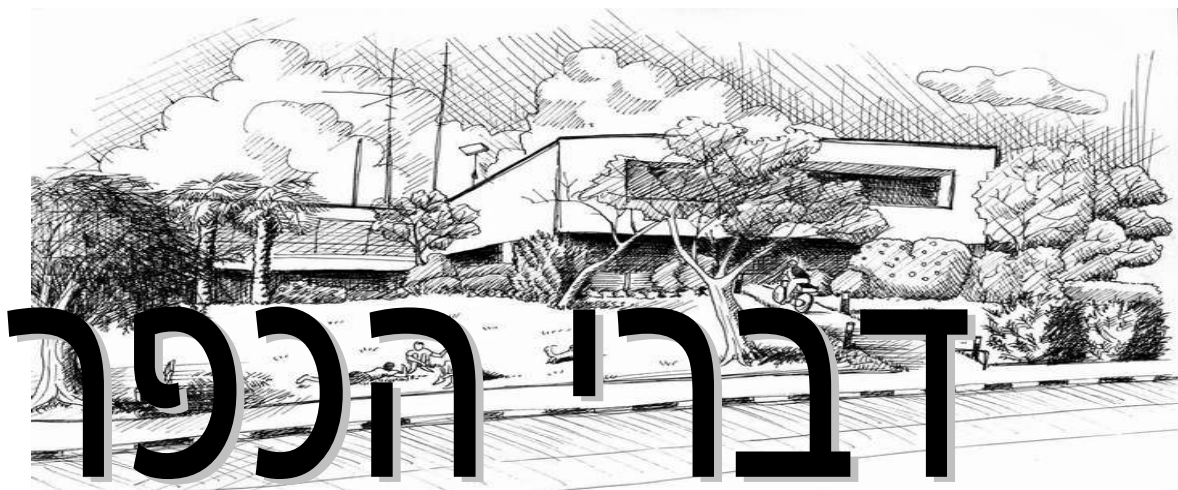

קשים הם החיים על פני האדמה.

קשים אך גם מאתגרים.

ובכל זאת; בכל קושי,

טמון רסיס קטן של יהלום,

אם מסירים את מעטה הקושי –

מגלים את היהלום,

והיהלום הופך לחלק ממהות האדם.

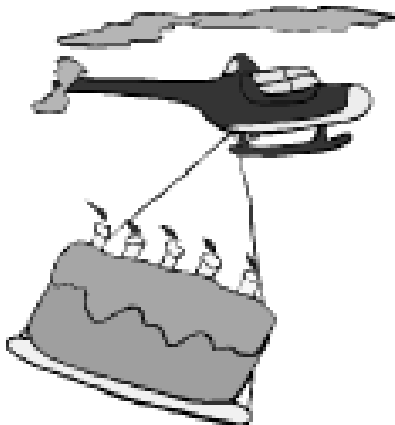
גיליון מס' 2059 * ח' באב תשס"ז * 20 ביולי 2007

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

26/7	ויטה מנדזיגורסקי אלברט אליאב גיל קולינס רננה זולטי אלקסנדרה פורסטר (נכדה)	22/7	אחינעם סינה (נכדה)
27/7	רועי זיו (נכד אלמן) לי קולינס (נכדה קולינס/פרימוסט)	23/7	נעה מעין מיה בן-חנוך אליה טל
28/7	יעל נמנוב עודד צבי איתם (נכד ארנברג)	24/7	ישי אנגלסברג אברי מרציאנו (נכד גרשמן/דויס)
		25/7	ג'ויס אב ליאורה עתיר אלדד קולינס הרי ניר קרין עמר

ימי נישואין

23/7	גלית ומיכה זיו
24/7	שיפי ואביב מתתיהו
25/7	סו-אלן ועמי בן-צבי

נזכור

מר יוסף וולפין	2.8.68	באב תשכ"ח	ח
אריק ארנברג	28.7.01	באב תשס"א	ח
גב' ג'יין אנגלסברג	3.8.87	באב תשמ"ז	ח
גב' בלנש גילמור	10.8.92	באב תשנ"ב	יא

**בן נולד
לביני ומיכל
נכד לשושנה ולני
אח לנויה
רוב נחת לכולם**

פירורים לשעות קיץ

איך שלא נסתכל על זה הקיץ כאן חופש, בריכה, אורחים והמון פעילויות לילדים השבוע האחרון היה עמוס באירועי קיץ אז הנה לפניכם מה שהצלחתי ללקט לסוף שבוע זה.

לפני שנתחיל בלספר על מה שקורה לנו בתוכנו נברך את נשיאנו החדש שמעון פרס. חברה תגידו מה שתגידו מגיע לו ברכות לבביות וכנות כשאתגר גדול כל כך עומד לפניו, וזה להחזיר לכולנו את היושר והאמונה במילה, אזרחות ישרה והגונה, יישר כוח אדוני הנשיא, שבריאות ושלווה עשייה ושלוה יהיו מנת חלקך בכל יום ויום.

איך אפשר לסכם את השבוע שחלף בלי לכתוב על טכס העלייה לתורה שהנחה רבנו אלישע וולפין, מי שלא הגיע הפסיד. הנערים ומיה בהנחייתו של אלישע הקריאו את הפרשה בצורה יוצאת מן הכלל ואחרי כל הקראה הנערים זכו לברכה מיוחדת מההורים ואלישע, היה מרגש עד דמעות ולמי שלא הגיע מוזמן לחוות את החוויה המדהימה הזאת שוב בשנה הבאה. אחרי העלייה לתורה ניתנה למוזמנים אפשרות לסייר בתערוכת העבודות שבני המצווה יצרו כמתנה עבור הוריהם.

ילדי הנעורון והנעורים שיצאו ביום חמישי ב6.30 בבוקר (שעה שלא כל כך מוכרת להם) לטיול בנזיק השחור וחזרו בסביבות השעה 20,00 בטיול זכו החברה לחוויות מרתקות כמו הליכה במים ירידה ובסנפלינג בקיצור חוויות מאתגרות למדי גם לנערים וגם למלווים. בסופו של היום כולם חזרו עייפים מאד ומרוצים מאד.

בהמשך לשרשרת חגיגות הבר מצווה נברך גם את שי פלד שחגג ביום שישי האחרון יחד עם משפחה וחברים. הרבה מזל טוב בריאות אושר ושלווה לך ולהורים.

ילדי גן רימון זוכים לחוויות מגוונות וחדשות בימי החופש וביום ראשון הם זכו לבקר באמריקה. באותו בקר כשהגיעו לגן מצאו אותו מקושט בסרטים ובלונים בצבעי כחול לבן אדום, לארוחת בקר אכלו וופל אמריקאי עם כל התוספות ובצהריים הם אכלו צ'יפס שהם הכינו ולחמניה עם נקניקיה, לא נשכח גם את הקטשופ. בין הארוחות הם למדו עם רונית את השיר המפורסם על הסנדוויץ'

עם חמאת הבוטנים והריבה, ולמדו עוד על מנהגיהם של האמריקאים. כל הכבוד לצוות המסור וישר כוח.

ברוכים הבאים לרותם בת' (פרלסון) שהגיעה לחופשת הקיץ השנתית שלה בארץ מלווה בילדיה המקסימים. אליהם מצטרפים לביקור המשפחה נתן אפשטיין ומשפחתו. לכל הסבים, הסבתות, האחים, הדודים, בני דודים בקיצור למשפחות שמתאחדות תיהנו ותעשו הרבה שמח ביחד.

טיולי יעל את הלן בע"מ הצפינו השבוע והגיעו עד נמרוד, שהוא ישוב בצפון רמת הגולן. בנמרוד הם פגשו את לילך אשתר (הדר) שהיא תושבת המקום אשר ארחה אותם לארוחה קלה ולסיור במקום והסבר על הישוב ובכלל על הישובים הצפוניים ביותר בארצנו, כמו תמיד חזרו החבר'ה הנמרצים עייפים. השאלה היא לאן הטיול הבא? או אולי איפה עוד לא הייתם? יישר כוח לכולכם.

מקטן עד גדול והפעם אני מתכוונת לילדי כיתות א'-ח' שירדו ביום א' לבילוי המסורתי בלונה-גל. אז למי שלו מכיר את הטיפון, ההוריקן, קמיקזה או החור השחור, תשאלו את החבר'ה הצעירים האלה הם יסבירו לכם במה מדובר ומה מהירות הגלישה לפני שפוגשים את המים. בסביבות השעה 22.00 נפרדו ילדי התלתון הצעיר וחזרו הביתה לישון בבית, והבוגרים נשארו לישון בחוף חלוקים. בבוקר הנערים נהנו מפעילות ימיה שכללו בננות, פדלים ואבובים. הנערים חזרו הביתה בצהריים עייפים ותשושים אך מאושרים ומחייכים.

מ'קופי דודי' בערב שישי נמסר שהעניינים בהחלט תופסים תאוצה הקהל מגיע ונהנה מחברה טובה שיחה נעימה עוגות טעימות קפה או תה והכי חשוב שקט רוגע ורגע של תרבות אחרת, אז בואו ותנסו גם אתם, שווה את החוויה.

מזל טוב למיכל ביני נויה לסבא וסבתא ולכל משפחת יודאקין המורחבת להולדת הבן שתזכו להרבה אושר בריאות ונחת מהרץ הנולד.

על הרפסודיה והטיול לאגם החי ביראון ועל כל אירועים והחדשות האחרות אשאיר לחברי בתור לספר לנו בשבוע הבא.

בינתיים שותפיי לקהילה, נותר לי לאחל לכולנו סוף שבוע של מנוחה בילוי עם המשפחה וחברים אוכל טוב שקט ורוגע. שבת של אהבה אור ושלום לכולנו.

ארי שטיינר וכל בני המשפחה

ועוד בענין השאילתא של טומי

אני מצטער על כמה דברים:

- 1) חשבתי שעדיין קיימת הפרדה בין הקהילה והעסקים. משום כך התכוונתי בשאילתא שלי רק למשכורות החברים שעבודתם בניהול ובשרותי הקהילה.
- 2) חשבתי ששלושת הסעיפים בשאילתא הם חדים ופשוטים. התשובות היו מסובכות ולא ממוקדות.
- 3) הכי אני מצטער שיש לי הרגשה שלא קיבלנו תשובות.

לכן אני חוזר על שני הסעיפים הראשונים.

- 1) איזה סכום בתקציב הקהילה מיועד למשכורות בתפקידי ניהול ושירותים?
 - 2) מי הם מקבלי המשכורות ומה תפקידם?
- ולמה למה בלי פנסיונרים?? כלום תפקידם אינו תפקיד? משכורתם אינה כסף?

הפעם בתקווה לתשובה בהירה ובתודה

טומי עמית

מי שכח שהברכה ...

אף אחד לא שכח למי שייכת הברכה ומסתבר שאף אחד לא בדק האם הוא משלם או לא על הברכה.
אבל נראה שמישהו כן שכח שכדאי לבדוק עובדות לפני שמשמיצים ולו ברמז ואומרים
ש"לא יתכן שמישהו ינצל נכס זה למטרות לא ראויות" (ציטוט של אורי ש.).
חבל שפוגעים באדם שרץ ומתרוצץ ועושה עבודתו לאורך שעות, ע"מ ליצור ולשמור על אוירה מאוד נעימה (עליה מדברים בכל האזור), שגורמת לאנשים לחזור אלינו שוב ושוב, ומאפשרת את פתיחתה של הברכה, עובדה שאיננה מובנת מאליה מבחינה כלכלית.
צביה וגבי.

אף אחד לא שכח שהברכה...

ובהקשר לתגובה אני נזכר במקרה במה שסבתא שלי היתה אומרת על על אופיים של חתולים "הם דופקים ובוכים".

יחד עם זאת אני מאוד מעריך כל מי שעושה למען הקהילה גם אם זה בתמורה כספית.
ועדיין אני מבקש להביא את נושא הברכה לדיון ובירור בהנהלה.

אורי שובל

ועוד בענין השאילתא בנושא הברכה

- א. האם וועדת בריכה היא הסמכות המחוקקת המבצעת והשופטת בנושא הברכה בכפר הנשיא?
- ב. מי הסמיך את צוות הברכה לקבוע את גובה התשלום ממי וכמה? ומי מבקר שהתשלום סביר ושאכן הכספים מגיעים למימון הוצאות הברכה.
- ג. מי קבע כמה משרות דרושות כדי לתפעל את הברכה ומה גובה השכר?
- ד. האם זה נכון שמינויים שמחוץ לקיבוץ קיבלו החזר כספי עבור המנוי לברכה שלא התממש בקיץ שעבר עקב המלחמה, לעומת חברים שלא קבלו החזר?
- ה. האם באמת נראה לוועדת הברכה, שהתגובה למכתבי אכן היתה תשובה?
- ו. היכן נמצאת הנהלת הקיבוץ בנושא הברכה?
האם זה תקין שכל ענף/צוות יכול להחליט על דעת עצמו לגבות כספים עבור שירותים כאלו או אחרים שהוא נותן?
- ז. איך יתכן שחברי קיבוץ משלמים עבור בניהם ונכדיהם יותר משמשלמים מנויים מבחוץ.
- ח. נחוץ בדק בית בכל הקשור בתפעול בריכת השחייה.

בתקווה שהפעם נקבל תשובה
שושנה שרקי

תקלת תקשורת

הסבר כללי :-

ביום שבת בצהרי היום נחתך הסיב האופטי המקשר את הטלפונים והאינטרנט לכפר הנשיא (כן, פעם נוספת לאחר כ 3 חודשים) החתוך נעשה בגוב ליד ואדי ראש פינה. בעקבות כך נותקנו לגמרי מכל השיחות היוצאות והנכנסות והאינטרנט! בזק טיפלה בחבלה והאינטרנט הוחזר כבר בסביבות השעה 12:00 ביום א'. הטלפונים חזרו לעבודה תקינה כשעתיים לאחר מכן.

עקב הפניות הרבות לא יכולתי לענות אישית לכל פניה. לשם כך קיימת תיבה קולית בה אנו מנסים להשאיר הודעות הנוגעות לקבוצות גדולות של משתמשים.

בכל מקרה של תקלה ניתן לפנות לתיבה הקולית הנ"ל לקבלת מידע

גישה לקולית תעשה ע"י חיוג למספר "4730" ומיד לאחר מכן "7001" למספר "4730" ניתן לחייג מכל מקום:-

6914730 או 04-6914730 או 972-4-6914730 הכל עובד !!

במקרה של תקלה רצינית אנו עשויים לשנות את ההודעה על פי ההתפתחויות ולכן יש להאזין להודעה כל כמה זמן

שבת שלום ושתקלות מסוג זה יעברו לנו ממול !!!

דוד אלמן

ועוד בענייני גז

חברת פזגז לא תחלק בלוני גז למי שלא עבר בדיקת גז בביתו.

הבדיקה, שכוללת החלפת חלקים (לפי הצורך), עולה 120 ₪.

חברת פזגז תיצור קשר ישירות עם המשפחות לתאום הבדיקה.

אלק

אגף מינהל ומשק

מה חדש במפגש?

EARTH GOOGLE

בואו לטוס אתנו לכל מקום בעולם!
בקרו שוב במקום הולדתכם.....
טיילו במקומות שעליהם חלמתם....
שמעו ממי שכבר ראה וחזר!

פרטים אצלנו 4739

חדשות הקופי-פאב

תקופת ההרצה נמשכת, עוגות משתנות ולקוחות נקראים לבצע שינויים ככל העולה על רוחם.

אך לפני שממשיכים ישנו חוב מוסרי שצריך לתקן.
הרעיון לפתוח מיזם שכזה היה רעיון של דורית חייט וג'קי עמר. אך בגלל סיבות כאלו ואחרות, הם לא זכו להקים את המיזם.
מגיע להם צרור מחמאות, וכולי תקווה שהם יירתמו מחדש, ויצטרפו לצוות הנוכחי, כי שניהם ביחד וכל אחד לחוד הוא כוח רציני לכל מיזם, ובטח למיזם שכזה.

חברים המעוניינים לחגוג ימי הולדת נקראים ליצור אתנו קשר.
נשמח לעזור לכל אחד.
בקרב מאוד נחגוג, ברוב הדר ופאר את יום ההולדת הראשון בפאב, לחבר יקר מאוד, הלוא הוא נחמן כץ - האיש והאגדה.
לכן, בלי תירוצים הביאו את האורחים והגיעו בהמוניכם.

נ.ב.

נשמח לקבל בחזרה את מקרר העוגות . בתודה.

להתראות, רחלי, אבלין ודודי.

שולחנות וכיסאות לאירועים

לאחר איסוף שולחנות וכסאות
השייכים לוועדת חגים ותרבות מרחבי הקיבוץ,
ואיכסונם במרוכז,
כל המעוניין להשתמש בציוד זה, למטרת ארוע,

יש לפנות לנירה, דודיק, או אולגה.

יומן מילואים – הדור הבא

הומאז' לבועז נאי...

מעטפת הנייר החומה נחתה במזכירות הטכנית של הקיבוץ באיחור אופנתי:
כידוע לכל – לוקח לדברי-דואר זמן ארוך להחשיד, להגיע לידי מי שרשום
כתושב כפר-הנשיא... בטח בהשוואה לנמענים במרכז הארץ. כאשר הנזק
מסתכם בקבלת הזמנה למפגש בטיחות בנהיגה שיתקיים... ובכן – מסתבר
שהתקיים אתמול בערב, ושאת ההודעה על קיומו ציפו שתקבל שבוע מראש –
אין התסכול גדול... בכל אופן, לא גדול מכדי הכלתו בתוך מכלול הכעסים
והמרמור המלווה כצל את היותנו תושבי הפריפריה.
גם הפעם, ימים רבים אחרי שהיה ידוע לי ממקורות שונים על צבאיות דוהרת
ומתקרבת, קיבלתי סוף-סוף אישור רשמי בדואר. ולא התעצבנתי, שהרי צה"ל,
לפחות, נותן לך חודש וחצי להתכונן.
המפגש המחודש עם סגל המפקדים ביטל את חששות ההתאקלמות שהעליתי
בעצמי: עת שזרעה הפלוגה את זרעי פעילויותיה הראשונות כפלוגת מילואים,
היה החתום מטה עסוק בבחישה אינטנסיבית ורווית ספרדית בנבכי דרום-
אמריקה. כך החמצתי את האימונים ואת המלחמה. מאידך – התברר לי
שבמילואים כמו במילואים, אף אחד לא יתנדב לקחת אחריות, כך שהחלל
שימלא יצור פעלתן כמוני כבר היה קיים באופן טבעי.
כמו תמיד, החברה מטפטים מהבתים השונים, חותמים באיטיות על מדים,
ציוד ונשק ומתחילים את פעילות הפלוגה באופן עצל להדהים. אנשים, כולה בני
24, גוררים רגליים כאילו היו לוחמי '73 מהוללים... כמובן שלא נחסכו הטרונות
השריונאיות הרגילות, אותן תמיד תשמע בקרבת לוחמי מרכבות הפלדה: למה
ככה, ולמה לחי"רניקים יש ציוד עדיף, ולמה דווקא אמצעים כאלה ומדים קרועים
ושאר בכיות. לטובתי האישית בשעת ההצטיידות עמדה העובדה שאני שמאלי:
כמי שאיטר יד ימינו, זכותי המלאה להתלונן על העולם הזה – אשר נבנה תוך
התחשבות בימניים בלבד... כדי לפצות על-כך, המציאו בצבא את ה-m-16 בעל
ההתקן לשמאליים. ובשורה התחתונה: חיילינו יסחבו עימם את ה"גלילון" הכבד
והשנוא, עבדכם יקפץ בקלילות עם ה-m-16 קצר וחדש וירשום 1:0 מרשים
לטובתו, בתחום שמילואימניקים הכי מעריכים – קומבינות.

קצין המודיעין החטיבתי התחיל להציג את המשימות המיועדות לנו באופן קורקטי: צפו וסיירו בגבול מצריים, מנעו חדירה של מחבלים ומבריחים אל תוך ישראל. התדריך הסתיים, לא לפני שהוא חידד נקודה חשובה: "דיר באלאק, חברה. אם לוכדים הברחת סמים, אני מאוד מקווה שכל הסחורה אכן תגיע למשטרה, בלי חוסרים עלומים... או... כן, ואת המולדאביות תשאירו כמו שהן".

וכך, חולמים על מרדפים מסמרי שיער אחר גמלים עמוסים בסנדלי חשיש, התפרסה הפלוגה במקום בו 85% מאיתנו לא ביקרו מעולם.

לילה, צהריים, ערב, בוקר... לשעות היום אין משמעות בשגרת הפעילות, ישנים ביום, ישנים בלילה, פועלים בכל שעות היממה. היחידים שעובדים יותר אינטנסיבי מאיתנו הם רכבי ה"Hummer" המשמשים אותנו. אני מביט בשעון הקילומטרים של הרכב ורואה מספר מבהיל. מקרטע? לא נורא, ישרוד - הרכב מסולק לתוך ואדי בלתי נראה, המארב מתרחק ומתפרש, ועכשיו – עיניים לתוך האמצעים הליליים. הגשש שאיתי מתוח, מריח משהו, הלוחמים ואני רואים רק ירוק של "עכבר" בעיניים, ממתינים ללכוד את טרפנו.

... כעבור שלוש שעות גם לי נמאס, עם כל הכבוד להתרעה ספציפית, נראה שהאויב לא התחשב בנו הפעם. אוטוטו צריך לחזור. אני מחליט לעורר קצת את הגזרה... ממילא מתקפלים עכשיו, לא מפריעה לי החשיפה. "עובד!" אני שואל, "ירית פעם במטול?"

פלוף, פצצת התאורה נורית ונוסקת אל-על, נפתחת באופן מושלם ומאירה את הסביבה. "אחלה ביצוע בשביל פעם ראשונה - ואתה יבגני, יצא לך כבר לירות מטול?". וכך- הלוחמים טוענים ויורים בקצב ועושים "יום-עצמאות" שמח בשמי המארב. אני מצטרף לחגיגה, שולף שתי פצצות תאורה ידניות מהאפוד ומזניק אותן אל עבר הגבול. כפי שנאמר – ויהי אור!

הצרור הארוך שנורה מנשק אוטומטי השתיק את כולם מיד. באפילה שחזרה לשלוט בשטח אנו קולטים פרצי יריות וצעקות בערבית. אני מחדד את האמצעים ומבין מה מתרחש: החיילים המצרים בצד השני של הגבול מתרוצצים אחוזי תזזית, יורים באקראי באוויר וצועקים. כעבור דקות מספר, הם מתארגנים לשתי חוליות – ובעזרת רכבים וזרקורים סורקים את השטח בצד המצרי. עוד דקות מספר, ולשטח מגיעים רכבים מצריים נוספים, מעמיסים את החיילים ועימם נוסעים נוספים ועלומים ומסתלקים.

בוקר, תחקיר!

מה קרה עם הכוח שלך אתמול במארב?

"תיאום וקישור" מוסרים שהמצרים כנראה תפסו קבוצה של מבריחי סיגריות ממש מול הגבול, היכן ששכבתם. המ"פ היה יצירתי בניסוחיו באותו הבוקר: נראה שהם אמרו לעצמם "תראו, הישראלים האלו, עם אמצעי ראיית הלילה שלהם, הם בטח ראו משהו, אחרת – איזו סיבה תהיה להם להרים תאורות כמו משוגעים?... תקפיץ את כל האחמדים והיוסופים". סיכם המ"פ והלך לישון, מרוצה שהמצרים עשו את העבודה בשבילו הלילה.

בשבוע הבא: לוחמינו האמיצים ומפקדם העשוי ללא חת פותרים בעיות סבוכות בגבול המצרי.

*Hummer** – רכב השטח שהיית רוצה שיחנה אצלך בחצר
 **עכבר – מכשיר ראיית-לילה. גורם גם לדוגמנית להראות בלילה כמו מכרסם,
 ועל כך שמו.

נריה אגם

שמעון ואני

בשנייה של התפכחות בשלב ההגהה, של הסיפור שאותו אתם עומדים לקרוא, הבנתי, שלפחות את הכותרת צריך לשנות מהנוסח המקורי: שהיה – אני ושמעון - אם לא בשם הצניעות המתבקשת, לפחות מהנימוק של טעם טוב. חגיגות הכניסה לתפקיד נשיא המדינה, שנערכו השבוע ברוב עם **למר שמעון פרס** (אגב צריך לומר הנשיא העשירי ולא הנשיא התשיעי של מדינת ישראל, כי **הגב' דליה איציק** כיהנה כנשיאה לכל דבר מרגע התפטרותו של מ.ק. – אבל גם טעות או שקר שאומרים מספיק פעמים הופכת כנראה במקומותינו לאמת...תבדקו את זה). אז בחזרה לסיפורינו- שלוקח אותי חזרה קצת למעלה משנות דור, אי שם בשלהי שנות ה-70.

הימים הם ימי השלום המתגבש עם מצרים, לא הרבה זמן לאחר המהפך ההיסטורי בבחירות שהעלו לשלטון את **מר מנחם בגין**. באותם ימים אני משמש כקומנר בתנועת הנוער העובד והלומד – החטיבה המקצועית בעיר חולון. כמידי שנה יוצאת השכבה הבוגרת של הסניף לעצרת **בן גוריון** בשדה בוקר. הנערים רובם ככולם אכן מתאימים להגדרה: "הנוער העובד והלומד" מגיעים ממשפחות שבלי לעשות מחקר מדעי, היו אלו שגרמו לאותו מהפך. הנואם המרכזי בעצרת הוא **מר שמעון פרס** שאותות התבוסה בבחירות עדיין אחזו בו, הרבה לפני שיישאל את חברי מפלגתו: "אני לוזר?" ויאלץ לשמוע את התשובה.

ובכן **שמעון** נשא דברים בעצרת, ברוח הגישה שביטא לאחר הבחירות **בן - אהרון**, שעיקרה היה: העם פשוט טעה – צריך להחליף את העם. בלשון המעטה כדי לא להיכנס לתיאורים פלסטיים מידי, הנוער לא אהב לשמוע את ששמעו אוזניו, והגיב בהתאם בשריקות וקריאות בוז וגנאי. כאשר שבנו לסניף כתבתי איזה חמשיר ששורת הפואנטה שלו הייתה משהו בסגנון: מה ההיגיון לומר דברי פלגנות בעצרת חגיגית לבן גוריון. החמשיר פורסם בעלון הסניף והיה מצהיב בן דפיו, אילולא מצא חן גם בעיני עורך עלון תנועת הנוער העובד והלומד (יהודה יערי) – "במעלה" שהחליט לפרסמו. החמשיר אכן פורסם אבל כאן התחיל כדור שלג. החבר שמעון כנראה שלא ממש אהב את החמשיר ואיני יודע בדיוק מי מאנשיו נתן את ההוראה לגנוז ולעצור את הופעת העלון. כל החוברות נערמו בחדרו של מזכיר התנועה והופקדה שמירה למען לא

יסתננו עותקים החוצה. העלון המקורי של הסניף שלנו בחולון הפך ליקר ערך. במסדרונות התנועה ברח' החשמונאים בת"א, הסתובבו שמועות בקשר לעתידו של העורך, וכשהגעתי לבנין, הזמין אותי העורך לחדרו ושנינו היינו די משועשעים מכל ההמולה.

סופו של עניין, העלון נגנז, העורך לא פוטר ולי היו כמעט אין סוף רעיונות לפעולות בסניף, על צנזורה, ביקורת, חופש הביטוי, דמוקרטיה ועוד כהנה וכהנה נושאים לדיון כולל פעולה שעסקה בכתיבת חמשירים...

לשמחתי עולם התקשורת של אותם ימים היה הרבה פחות חטטני ונשכני מזה הנהוג בימינו, לא הייתי אז ובטח לא היום (להבדיל אלף אלפי הבדלות) רוצה להפוך לאלף של בית הנשיא (לעתיד)...

אני רק מקווה שמהווה בכל זאת, נלמד **ומר שמעון פרס** יהיה אכן הנשיא של כולם ורוצה לאחל לו אריכות ימים ובהצלחה בתפקיד.

אבי רוזנקרנץ

אמת מטרידה - An inconvenient truth

אָבֶל קִדָּם, כְּמִתְנֹת קִטְנוֹת, יָלַד, הָאֲדָמָה תִּפְרָשׁ לְרִגְלֵיךְ
אֶת הַקִּיסוֹס הַמְזֻחָל וְאֶת הַנֶּרֶד וְאֶת הַקּוֹלֶקס הַמְזוּגִים
בְּצֻחוֹקוֹ שֶׁל הָאֶקְנֶתוֹס. (וִירגִילִיוֹ)

מאז המציא יוהן גוטנברג את הדפוס נדפסו כל כך הרבה ספרי תנ"ך, ספרי קריאה, ספרי הדרכה, הסברה, פרסומות, מסמכי מדינה, רבי-מכר, עיתונים, כתבי-עת, נכתבו כל כך הרבה שירים, נכתבה כל כך מעט שירה.

גם ידי שלי הייתה במעל, ביערות העד כרעו גזעי הענק רומסים בכובדם המצמית עצי ג'ונגל וחיתו יער. בחביון אניות גדולות ומתנכרות שטו על גלי הימים והאוקיינוסים סופגים אל תוכם המתכלה את שירת הרוח ודמעת הסערות. הזמן יבש בעורקיהם המתכווצים עת נטחנו עד דק במסורי-ענק ובמעגילות עד שהיו לדפי שיר זה.

עכשיו העולם בא בצריחת קרחונים מתרסקת ובקינת אל ניניו לתבוע את עלבון זעקת הדפים המבאישה ולמחות את צחנת ערינו המעשנות עצמן לדעת דרך החור שבאוזון.

בסופו של חשבון מה שיישאר יתפורר
 לאבק בין ערים מתכסות בהררי בוך
 בדרום אמריקה לשריפות ענק מצפון
 לניו- סאות' וויילס אוסטרליה. מי שיישאר
 ימצא עולם גוסס ומתנוון, מתחמם
 ומתקרר, נשרף בלהט אש השרפות
 ומוצף בנחשולי מים ענקיים. איזה משמעות
 לעזאזל תהיה אז לשירים של ר' יהודה
 הלוי, וירגיליוס וצ'ארלס בוקובסקי שירקבו
 להם בספריות הציבוריות כשהם הולכים
 ונספגים לאט במים עכורים. הטבע נתן
 ועכשיו הוא בא לקחת בחזרה את הדפים
 המושחתים של ספר תולדות אדם, לסופגו
 אליו, לדשן בו את מעי הארץ הטובה שתקיא
 אותנו מתוכה ולא תותיר לנו כל זכר לדיראון עולם.

אבל קודם, כמתנות קטנות, ילד, האדמה תפרוש לפניך
 את הקיסוס המזדחל ואת הנרד ואת הקולקס המזוגים
 בצחוקו של האקנתוס...

דודו פלמה

Carpe Diem חייה את היום,
 חייה את הרגע!

**יש להתענג על הפרח
 כי אין לדעת מתי ייבול**

שושנה שרקי

ושבת שלום